

Súd: Krajský súd Trnava
Spisová značka: 6To/17/2019
Identifikačné číslo súdneho spisu: 2118012559
Dátum vydania rozhodnutia: 09. 04. 2019
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Katarína Batisová
ECLI: ECLI:SK:KSTT:2019:2118012559.1

Uznesenie

Krajský súd v Trnave, v senáte zloženom z predsedníčky senátu JUDr. Kataríny Batisovej a sudcov JUDr. Jána Mihala a JUDr. Jozefa Piknu, v trestnej veci obžalovaného P. Q., nar. XX.XX.XXXX v S., trvale bytom Q. XXX/XXX, Q. H., t. č. vo väzbe v ÚVV Banská Bystrica, pre zločin pozbavenia osobnej slobody formou účasti podľa § 21 ods. 1 písm. d) Trestného zákona, § 182 ods. 1, ods. 2 písm. a) Trestného zákona s poukazom na § 140 písm. b) Trestného zákona, o odvolaní obžalovaného a prokurátora Krajskej prokuratúry Trnava proti rozsudku Okresného súdu Trnava zo dňa 23.11.2018, č. k. 6T/76/2018-4341, na verejnom zasadnutí konanom dňa 09.04.2019 v Trnave takto

rozhodol:

Podľa § 319 Trestného poriadku sa odvolania obžalovaného P. Q. a prokurátora Krajskej prokuratúry Trnava zamietajú.

odôvodnenie:

Okresný súd vo veci rozhodol rozsudkom zo dňa 23.11.2018, č. k. 6T/76/2018-4341 a uznal vinu obžalovaného za zločin pozbavenia osobnej slobody formou účasti podľa § 21 ods. 1 písm. d) Trestného zákona, § 182 ods. 1, ods. 2 písm. a) Trestného zákona s poukazom na § 140 písm. b) Trestného zákona na tom skutkovom základe, že

z pomsty voči svojej bývalej manželke Mgr. Y. Q. za to, že proti nemu ako obvinenému svedčila v trestných veciach vedených na Národnej jednotke finančnej polície Národnej kriminálnej agentúry Prezídia Policajného zboru pod ČVS: PPZ-973/NKA-FP-BA-2013 a pod ČVS:PPZ-891/NKA-FP-ZA-2014 a za to, že počas toho, ako bol vo väzbe v inej trestnej veci, po tom, čo sa s ním rozviedla a za spoločnosť Q. G. L. s.r.o., ktorú dovtedy obžalovaný prostredníctvom nej riadil, začala ako konateľka spravovať majetok spoločnosti a nehnuteľnosti v okrese M. v rozpore s jeho predstavami, po svojom prepustení z väzby v inej trestnej veci, v presne neustálený deň v mesiaci október alebo november 2016 telefonicky kontaktoval Q. E. (stíhaného ako obvineného v samostatnom konaní), s ktorým sa následne najmenej štyrikrát stretol osobne v presne neustálených dňoch až do 13.12.2016 a to na rôznych miestach vrátane obce M. v priestoroch kaviarne „T. I.“ a na parkoviska pri železničnej stanici, pričom pri týchto stretnutiach ho požiadal, aby Y. Q. pozbavil na osobnej slobode a za týmto účelom mu ukázal rodinný dom, v ktorom Y. Q. bývala, škôlku a školu, ktoré navštevovali jej deti, ďalšie miesta a trasy, kadiaľ sa mohla Y. Q. pohybovať, poskytol mu kľúče od areálu patriaceho jeho synovi E. Q., ktorý sa nachádza v obci Q. H. a za spáchanie uvedeného skutku mu prisľúbil odmenu v doposiaľ presne neustálenéj výške, z ktorej mu vopred vyplatil finančnú čiastku najmenej vo výške 5000 Eur, pričom Q. E. za účelom vykonania skutku následne oslovil najmenej dve doposiaľ presne neustálené osoby, obžalovaný dňa 09.12.2016 v katastrálnom území S. zadovážil prostredníctvom osoby X. V. osobné motorové vozidlo značky Škoda FABIA Combi, žltej farby, EČ: TS 985BD a prostredníctvom F. Q., zabezpečil prevoz tohto vozidla do obce Q. H., do areálu, ktorého majiteľom je jeho syn - E. Q. a toto vozidlo následne najneskôr dňa 13.12.2016 poskytol Q. E. a ďalším dvom doposiaľ presne neustáleným osobám s tým, že

dňa 13.12.2016 v čase okolo 07.40 hod. v M. na ulici R. T., po tom ako Mgr. Y. Q. odovzdala svojho syna Y. Q. do Materskej škôlky, A. XX, M., ju na základe vopred rozdelených úloh, pri odchode zo škôlky za použitia násillia a proti jej vôli Q. E. spolu s ďalšou doposiaľ presne neustálenou osobou vtiahli do tam stojaceho osobného motorového vozidla značky Škoda SUPERB, striebornej svetlej metalízovej farby, EČ: HC 174BV, s ktorým následne odišli z miesta činu aj s Y. Q., pričom ďalšia doposiaľ presne neustálená osoba, ako vodič motorového vozidla značky Škoda FABIA žltej farby s tabuľkami s EČ: TT 052DC, ktoré (tabuľky) vopred dňa 13.12.2016 v skorých ranných hodinách Q. E. odcudzil z motorového vozidla Honda Civic v obci Šúrovce, poskytoval bezprostredne po začatí páchania skutku v meste M. doprovod Q. E. a druhej doposiaľ presne neustálenej osobe vezúcim poškodenú v predmetnom vozidle značky Škoda SUPERB tým spôsobom, že s predmetným vozidlom značky Škoda FABIA Combi žltej farby jazdil za predmetným vozidlom značky Škoda SUPERB a následne na doposiaľ neustálenom mieste Q. E. spolu s dvomi doposiaľ presne neustálenými osobami poškodenú Mgr. Y. Q. premiestnili z predmetného vozidla značky Škoda SUPERB do predmetného vozidla značky Škoda FABIA Combi, žltej farby, ktorého prejazd pri jeho riadení doposiaľ presne neustálenou osobou bol zaznamenaný na kamerovom systéme obci Dolné Trhovište, pričom poškodenú následne previezli na doposiaľ presne neustálené miesto s tým, že Mgr. Y. Q. je nezvestná od 13.12.2016 doposiaľ.

Za to obžalovanému okresný súd uložil podľa § 182 ods. 2, § 38 ods. 2 Trestného zákona trest odňatia slobody v trvaní 12 rokov. Podľa § 48 ods. 2 písm. a) Trestného zákona bol obžalovaný na výkon uloženého trestu zaradený do ústavu s minimálnym stupňom stráženia.

Okresný súd uviedol, že obžaloba v priebehu hlavného pojednávania ku skutku pozbavenia Y. Q. na osobnej slobode vyprodukovala v podstate iba dva priame dôkazy spočívajúce v svedeckej výpovedi maloletej E.S. a Q. E.. Maloletá E.S. bola očitým svedkom priamo skutku, pri ktorom bola Y. Q. dňa 13.12.2016 proti jej vôli a násilím vtiahnutá do osobného motorového vozidla Škoda Superb na parkovisku pred škôlkou na ulici R. T. v M.. Jej výpoveď sa teda síce priamo týka prejednávaneho skutku, avšak sama o sebe o účasti obžalovaného na skutku nič nevytvára. Jediným priamym dôkazom, ktorý obžalovaného Q. usvedčuje z účasti na skutku je svedecká výpoveď Q. E.. Ostatné dôkazné prostriedky vykonané na hlavom pojednávaní sú buď dôkazmi nepriamymi, alebo dôkazmi, ktoré sú od osoby Q. E. odvodené (ide o výpovede svedkov, ktorí vypovedali o skutočnostiach, ktoré sa dozvedeli od Q. E.).

Ďalej okresný súd uviedol, že výpoveď Q. E. je síce vo vzťahu k obžalovanému Q. jediným priamym usvedčujúcim dôkazom, avšak zároveň obsah jeho výpovede je v podstatných častiach potvrdený reťazou ostatných vykonaných dôkazov. Svedok D. W. potvrdil, že obžalovaný Q. E. kontaktoval telefonicky v mesiaci október/november 2016, keď u neho E. v tom čase pracoval. Rovnako potvrdil, že E. na jeho žiadosť odviezol na stretnutie s obžalovaným do M., kde sa s obžalovaným stretli v kaviarni „T. I.“ na námestí oproti kostolu. Niekoľko dní na to E. opäť na jeho žiadosť priviezol do M. za obžalovaným, ktorý si vtedy pred železničnou stanicou prisadol k nim do auta a následne E. cestou v aute ukazoval rôzne miesta a nehnuteľnosti vrátane škôlky a školy v M., ktoré navštevovali synovia Y. Q., ako i cestu nad M., kde auto odstavili na parkovisku pri vojenskom objekte, odkiaľ bolo vidno hlavnú cestu. Svedok potvrdil i to, že počas druhého stretnutia obžalovaný vyplatil E. finančné prostriedky v sume 5.000 Eur a poskytol mu i kľúče od „hangáru“ v obci Q. H., kde spolu s E. následne bol. Miesta opisované D. W. v jeho svedeckej výpovedi boli následne počas hlavného pojednávania ustálené previerkou jeho výpovede na mieste. Svedok W. na hlavom pojednávaní obžalovaného s istotou opoznal ako tú osobu, s ktorou sa Q. E. v jeho prítomnosti opakovane stretol. Vo svojej výpovedi W. tiež potvrdil pravdivosť tvrdenia E., že sa po skutku skrýval v Maďarsku u osoby N. D. v meste E. ako i to, že v januári 2017 bol spolu s P. T. za U. F. a W. v Budapešti sa pozrieť na tam na parkovisku odstavené osobné motorové vozidlo Škoda Superb, o ktorom uviedol, že patrí Y. Q.. Výpoveďou svedka D. W. teda bola podľa názoru okresného súdu potvrdená časť výpovede svedka E., že ho obžalovaný skutočne kontaktoval po svojom prepustení z väzby a minimálne dvakrát sa spolu v prítomnosti W. stretli, pričom počas týchto stretnutí obžalovaný E. ukazoval rodinný dom, v ktorom Y. Q. bývala, škôlku a školu, ktoré navštevovali jej deti, ďalšie miesta a trasy, kadiaľ sa mohla Y. Q. pohybovať, poskytol mu kľúče od areálu patriaceho jeho synovi E. Q., ktorý sa nachádza v obci Q. H. a vyplatil mu v hotovosti najmenej sumu 5000 Eur. Výpoveďou W. bola potvrdená i pravdivosť toho, že sa E. po skutku skrýval v Maďarsku, pričom počas tohto obdobia bol za D. W. u neho v autolakovni a boli spolu minimálne jedenkrát spolu s T. a F. v Budapešti, kde sa boli pozrieť na motorové vozidlo Škoda Superb.

Q. E. ďalej v podstate uviedol, že obžalovaný Q. od svojho známeho na spáchanie skutku vopred zadovážil motorové vozidlo Škoda Fábria žltej farby, ktoré odparkoval v areály „hangáru“ vo Q. H.. Počas ich stretnutia v tomto „hangári“ obžalovanému vytkol, že žiadal nenápadné auto a nie krikľavo žlté. Potom následne dňa 13.12.2016 v ranných hodinách pred skutkom cestou do „hangáru“ odcudzil v obci Šúrovce tabuľky s evidenčným číslom z motorového vozidla Honda Civic. Samotný skutok následne spáchal spolu s P. T. a U. F. v ranných hodinách pred škôlkou, kde Y. Q. vozievala syna. Na miesto prišli všetci traja na žltej Fábii v čase, keď tam Y. Q. ešte nebola. Že na miesto prišla si všimol, až keď obchádzal obytný dom a zbadal jej motorové vozidlo. Po tom, čo Y. Q. otvorila vozidlo Škoda Superb ju chytil za ruku a povedal jej, aby si presadla na druhé sedadlo, pričom v momente, keď si presadala ju už P. T. držal a ťahal dozadu vozidla. Vtedy raz vykričla o pomoc. Na to on naštartoval jej vozidlo a vydal sa s ním preč. Dodal, že úlohou T. bolo Y. vo vozidle zaistiť tak, aby on mohol šoférovať. Úlohou U. F. bolo zabezpečovať ich vozidlo zo zadnej strany so Škodou Fábria žltej farby, až kým do neho nebude Y. Q. premiestnená, pričom následne mal jej vozidlo Škoda Superb odviezť do Piešťan. U. F. teda ich vozidlo po skutku nasledoval asi vo vzdialenosti 5 metrov až kým prišli na prašné cesty pri jazere. Tam Y. Q. premiestnili do vozidla Škoda Superb. Jej sa však predtým počas jazdy podarilo niekomu zatelefonovať a povedať mu, že ju unášajú dvaja oblečení v čiernom. Po premiestnení Y. Q. do škody Fábria žltej farby, kde ona sedela na zadnom sedadle, pokračoval v tomto aute spolu s T. a Y. do „hangáru“ vo Q. H. a U. F. mal vozidlo Škoda Superb odviezť do Piešťan a cestou vyhodíť jej mobilný telefón. Obžalovaný Q. si na čas skutku mal zabezpečiť alibi tým, že vezme kamarátov niekam v M..

Okresný súd konštatoval, že priebeh samotného skutku, ako ho opísal Q. E., pri ktorom bola Y. Q. pozbavená osobnej slobody ním a druhým páchatelom (P. T.), je potvrdený výpoveďou maloletej E.S., ktorá po tom, čo v čase o 07.32 hod. vyšla z domu, bola očitým svedkom najprv toho, ako ju muž oblečený v čierno-modrej bunde s kapucňou na hlave obehol a následne na malom parkovisku (pred škôlkou) tlačil ženu do motorového vozidla Škoda striebornej farby, pričom druhý muž mu ju pomáhal ťahať do vozidla. Započula ako tá žena raz zakričala o pomoc, a tiež to, že ten muž, čo ju obehol na ňu skríkol, aby nekričala a následne kričal na toho druhého muža, že mal sedieť vzadu a nech ju ťahá dozadu.

Preukázaná bola podľa názoru okresného súdu i časť výpovede Q. E. o tom, že obžalovaný na spáchanie skutku zabezpečil motorové vozidlo Škoda Fábria žltej farby, s ktorým tretí páchatel po skutku jazdil v bezprostrednej blízkosti za vozidlom Škoda Superb, pričom dokázaná bola aj skutočnosť, že Y. Q. do tejto žltej Fábrie bola premiestnená tak, ako to E. vypovedal. Svedok X. V. totiž potvrdil, že obžalovanému Q., na jeho žiadosť, poskytol na bližšie neurčené časové obdobie do dispozície osobné motorové vozidlo Škoda Fábria žltej farby, EČ: TS985BD. Uvedenú skutočnosť vo svojej výpovedi potvrdil i svedok F. Q., ktorý bol osobne prítomný pri poskytnutí predmetnej Fábrie v penzióne V. na Orave a viezol odtiaľ naspäť V. vozidlo Škoda Fábria, zatiaľ čo sa obžalovaný Q. vracal na vozidle Peugeot 206, s ktorým tam spolu pôvodne prišli. Prejazd motorového vozidla Škoda Fábria EČ:TS985BD bol podľa elektronických záznamov NDS zaznamenaný dňa 09.12.2016 (piatok) v čase o 17.04.22 hod. na D1 - Horný Hričov smer Košice, v čase o 17.20.25 hod. na D1 - Beluša smer Bratislava, v čase o 17.48.54 hod. na D1 - Trenčín Juh smer Bratislava, v čase o 17.56.01 hod. D1 - Trenčín smer Bratislava. Prejazd motorového vozidla Peugeot 206 EČ: TO271AN bol zaznamenaný dňa 09.12.2016 v čase o 17.20 hod. na D1 - Beluša smer Bratislava a v čase o 17.48 hod. D1 - Trenčín Juh smer Bratislava. Z kamerového záznamu z čerpaciej stanice Slovnaft - Zamarovce zo dňa 09.12.2016 je pritom zrejmé, že v čase o 17.37 hod. (podľa záznamu) na predmetnú čerpaciu stanicu dorazilo vozidlo Peugeot 206, z ktorého vystúpil obžalovaný a za ním prišlo druhé vozidlo Škoda Fábria svetlej farby (ide o čiernobiely záznam), z ktorého vystúpil druhý muž (F. Q.).

Z odôvodnenia napadnutého rozsudku vyplýva, že svedok F. Q. síce na hlavnom pojednávaní vypovedal, že vozidlo Škoda Fábria zaparkoval pred dom obžalovaného matky v obci Q. H., no okresný súd tejto časti jeho výpovede z hlavného pojednávania neuveril a považoval za pravdivú jeho predchádzajúcu výpoveď, kde svedok uviedol, že predmetné vozidlo Škoda Fábria žltej farby odstaviť v obci Q. H. na Q. ulici v areály firmy Q. syna E., kde Q. otvoril bránu do areálu a kázal mu zaparkovať vonku na dvore, čo i spravil a kľúče potom odovzdal Q.. Rozpornú časť výpovede svedka Q. z hlavného pojednávania okresný súd vyhodnotil ako účelovú a nedôveryhodnú, keďže svedok rozpor nedokázal nijako vysvetliť.

Skutočnosť, že E. označovaný „hangár“ a Q. označovaný areál firmy Q. syna E. je totožné miesto mal okresný súd za potvrdené výpoveďou svedka W., ktorý potvrdil rovnako ako E., že spolu v „hangári“ vo Q. H. boli, pričom previerkou výpovede svedka W. na mieste bolo toto miesto ustálené ako areál na

Q. ulici v obci Q. H., pričom do dvora areálu sa vstupuje cez bránu, tzn. presne tak, ako to vypovedal pôvodne svedok Q..

X. V. vo svojej výpovedi ďalej uviedol, že predmetné motorové vozidlo Škoda Fábria EČ:TS985BD mu bolo vrátené neznámou osobou v stredu v ten týždeň, čo bol u neho obžalovaný zadržaný (tzn. dňa 14.12.2016). Motorové vozidlo Škoda Fábria EČ:TS985BD bolo u X. V. zaistené v rámci prehliadky iných priestorov a pozemkov dňa 16.12.2016 a bezprostredne po jeho zaistení z neho boli odobraté stopy.

Zo znaleckého posudku č. 1/2017 znalca Ing. Bc. Jána Vargu a jeho výpovede na hlavnom pojednávaní podľa názoru okresného súdu jednoznačne vyplynulo, že na zadnom sedadle uvedeného motorového vozidla (na mieste za spolujazdcom) bola zaistená pachová stopa, ktorá sa s určitou zhodou s pachovou stopou Y. Q.. Táto skutočnosť s poukazom na výpoveď znalca na hlavnom pojednávaní jednoznačne potvrdzuje, že buď sa v predmetnom vozidle Y. Q. priamo sama nachádzala, alebo tam jej pachová stopa bola prenesená. Obžalovaný na zistenia znalca reagoval tvrdením, že Y. Q. počas toho, ako bol vo väzbe, navštívila v októbri 2016 jeho dom a jeho oblečenie zbalila do igelitového vreca. Tvrdil, že toto oblečenie z vreca vybral a uložil ho na zadné sedadlo predmetnej Škody Fábria. Argumentoval i tým, že s Y. Q. býval v jednej domácnosti 14 rokov a jeho veci chytala pravidelne. Navyše dodal, že Y. Q. navštevovala jeho dom i po tom, čo bol prepustený z väzby a teda si mohla do predmetnej Fábrie kedykoľvek sadnúť počas toho, ako bola zaparkovaná v garáži. Túto obranu obžalovaného mal okresný súd za vyvrátenú procesom dokazovania. Okresný súd nespochybnil skutočnosť, že v čase, keď obžalovaný spolu s Y. Q. spolu bývali, mohlo byť jeho oblečenie „kontaminované“ jej pachom. Znalec sa však na hlavnom pojednávaní vyjadril jednoznačne, že na pôrovitom materiály sa pach vylučovateľa udrží maximálne 28 dní. Obžalovaný Q. bol vo väzbe od 10.03.2014 do 02.11.2016, pričom Y. Q. v dome, kde sa nachádzalo jeho oblečenie dlhodobo nebývala, čo jednoznačne vylučuje možnosť, aby sa jej pach z čias, keď spolu ešte bývali, na jeho oblečení udržal. K ďalšiemu tvrdeniu obžalovaného, že pach Y. Q. mohol byť do Škody Fábria prenesený vtedy, keď na zadné sedadlo vyložil z igelitového vreca oblečenie, ktoré mu v októbri 2016 zbalila, okresný súd zdôraznil, že znalec síce potvrdil možnosť prenosu pachovej stopy tým, že by na miesto boli prenesené odevné zvršky s pachom vylučovateľa, ale zároveň dodal, že takéto zvršky by museli byť intenzívne napáchnuté vylučovateľom. Z výsluchu svedkyne T. T. vyplynulo, že v mesiaci október 2016 bola spolu s Y. Q. v dome obžalovaného, ktorý vykradli a jeho oblečenie spolu zbalili do čierneho igelitového vreca a toto odniesli k jeho synovi E.. Vzhľadom k vyjadreniu znalca o potrebe intenzívneho napáchnutia odevných zvrškov vylučovateľom je podľa okresného súdu rozumne vylúčená možnosť prenosu pachovej stopy iba dotykom Y. Q. s oblečením obžalovaného počas toho, ako ho balila, navyše s možnosťou udržania sa pachu preneseného iba dotykom na čas od októbra do 09.12.2016, kedy si obžalovaný od X. V. preukázateľne zabezpečil predmetné vozidlo. Ďalšie tvrdenie obžalovaného, že Y. Q. navštevovala jeho dom aj po tom, čo bol prepustený z väzby a teda si mohla kedykoľvek sadnúť do predmetnej Fábrie mal okresný súd za vyvrátené výpoveďami svedkov (U. T., T. T., T. D., P. O.), z ktorých bez akýchkoľvek pochybností vyplynulo, že Y. Q. mala z obžalovaného taký strach, ktorý pri rozumnej úvahe jednoznačne vylučuje, že by dobrovoľne dom obžalovaného navštívila a sadla si tam do vozidla, ktoré podľa vyjadrenia obžalovaného bolo v garáži.

Celú vyššie uvedenú argumentáciu obžalovaného považoval okresný súd iba za jeho obranu s jediným cieľom spochybniť závery znalca. Pozornosti okresného súdu totiž neušlo, že obžalovaný vo svojej výpovedi pred sudcom pre prípravné konanie zo dňa 08.02.2017 (č. I. 125), ktorej časť bola prečítaná na hlavnom pojednávaní postupom podľa § 258 ods. 4 Trestného poriadku vypovedal, že žltá Fábria bola v jeho rodinnom dome odparkovaná v garáži od 09.12.2016, pričom dňa 14.12.2016 bola v tejto Fábrii vymenená celá zadná sedačka a i koberec kvôli rozliatej naftě. Skutočnosť, že v predmetnom motorovom vozidle v skutočnosti nebola vymenená zadná stolička a ani koberec následne potvrdil znalec v znaleckom posudku č. 68/2017 zo dňa 18.05.2017. V tomto kontexte vyššie uvedená argumentácia obžalovaného jednoznačne vyznieva iba účelovo ako reakcia na skutočnosť, že jeho pôvodná obrana o výmene celej zadnej sedačky bola znalcom úplne vyvrátená.

Na základe pozitívnej pachovej stopy Y. Q., ktorá bola zaistená na zadnom sedadle motorového vozidla Škoda Fábria EČ:TS985BD a s poukazom na časti výpovede svedka E., ktoré sú potvrdené inými dôkazmi, okresný súd dospel bez akýchkoľvek rozumných pochybností k záveru, že motorové vozidlo Škoda Fábria EČ:TS985BD, ktoré obžalovaný zabezpečil od X. V. dňa 09.12.2016 je totožným vozidlom, ktoré bolo pri skutku použité a do ktorého bola Y. Q. skutočne premiestnená, ako to vypovedal svedok E.. Vo vzťahu k uvedenému záveru a opätovne k pravdivosti výpovede svedka E. je navyše nutné nepriamo

poukázať podľa názoru okresného súdu i na to, že Q. E. potvrdil, že dňa 13.12.2016 v ranných hodinách pred skutkom odcudzil v obci Šúrovce z motorového vozidla Honda Civic tabuľky s evidenčným číslom. Z výpovede svedka U. C., ako i z oboznámeneho priestupkového spisu vyplývalo, že sa jednalo o evidenčné tabuľky s číslom TT052DC. Z kamerového záznamu z obce Dolné Trhovište (fotografia č. I. 1300) je pritom toto evidenčné číslo na motorovom vozidle Škoda Fábja žltej farby rozpoznateľné.

Čo sa týka výpovede E. o pohybe žltej Škody Fábja, účasti tretieho páchatel'a na skutku a premiestnení Y. Q. okresný súd poukázať na nasledovné skutočnosti, ktoré jeho výpoveď potvrdzujú. Z kamerového záznamu zo dňa 13.12.2016 z kamery spoločnosti Bayern Center, s.r.o. vyplýva, že vozidlo Škoda Superb striebornej farby bolo v čase o 07.42.44 hod. (čas na zázname kamery) bezprostredne nasledované motorovým vozidlom Škoda Fábja žltej farby. Znaleckým posudkom č. 68/2017 bolo ustálené, že reálny čas prejazdu žltej Fábje na uvedenom zázname bol v čase medzi 07.35.48 hod. až 07.37.48 hod., pričom vzdialenosť medzi parkoviskom pred škôlkou, kde došlo ku skutku a predmetnou kamerou je 0,9 km a tento úsek možno prejsť pri bežnej premávke za čas 1 minúta a 38 sekúnd. Zaznamenaný prejazd predmetných vozidiel v uvedenom čase je teda zhodný s výpoveďou svedka E. o tom, že vozidlo Fábja vykonávalo sprievod vozidla Superb v bezprostrednej vzdialenosti a časovo navyiac korešponduje i s výpoveďou maloletej E.S. ohľadom času spáchania skutku a od toho sa odvíjajúceho času dojazdu k predmetnej kamere. Obe predmetné vozidlá boli následne zaznamenané na kamerovom systéme spoločnosti A-Z Veľkoobchod, s.r.o. so sídlom Hlohovec, ul. Pod Jašterom 1 a to v čase na zázname o 07.52.49 (Superb) a 07.54.04 (Fábja). Podľa znaleckého posudku č. 68/2017 bol reálny čas prejazdu Fábje pod uvedenou kamerou v čase o 07.53.54 hod. Priemerná vzdialenosť medzi kamerou spoločnosti Bayern Center s.r.o. a A-Z Veľkoobchod, s.r.o. je 1,8 km, pričom túto vzdialenosť je možné pri bežnej premávke prejsť za čas 1 minúta a 41 sekúnd. V skutočnosti podľa znaleckého posudku č. 68/2016 bol čas, za ktorý motorové vozidlo Škoda Fábja prešlo túto vzdialenosť 16 minút a 6 sekúnd až 18 minút a 6 sekúnd, čo nepriamo opäť podľa názoru okresného súdu potvrdzuje výpoveď svedka E. o tom, že Y. Q. bola pri jazere prehľadaná (vzhľadom na to, že telefonovala) a následne bola premiestnená do motorového vozidla Škoda Fábja. Okresný súd poukázať i na skutočnosť, že ulica Pod Jašterom 1, Hlohovec, kde sa nachádza sídlo spoločnosti A-Z Veľkoobchod, s.r.o. sa skutočne nachádza v neďalekej blízkosti „bágroviska“, (mapa na č. I. 3015), čo opäť potvrdzuje výpoveď svedka E., ktorý uviedol, že Y. Q. bola do Škody Fábja žltej farby premiestnená pri jazere a vysvetľuje časové zdržanie prejazdu žltej Škody Fábja pod kamerou spoločnosti A-Z Veľkoobchod, s.r.o. Znaleckým posudkom č. 26/2016 znalca Ing. Vladimíra Adámika bolo potvrdené, že z mobilného telefónu Y. Q. bol skutočne dňa 13.12.2016 v čase o 07.41.53 hod. uskutočnený odchádzajúci hovor na telefónne číslo +XXXXXXXXXXXX (T. D.), ktorý trval 40 sekúnd do 07.42.33 hod. Svedok T. D. potvrdil, že v uvedenom čase mu telefonovala Y. Q., ktorá mu stihla vystrašeným hlasom uviesť, že ju uniesli dvaja muži v čiernom a idú smerom STAPO a následne ostal telefón hluchý. Q. E. vypovedal, že Y. Q. bola pri jazere prehľadaná a U. F. jej našiel mobilný telefón. Ten mu E. nakázal vyhodiť niekde ďaleko od tohto miesta a až neskôr sa dozvedel, že F. vyhodil telefón neďaleko pri ceste, ako odchádzal s vozidlom Škoda Superb. Zápisnicou o obhliadke miesta nálezu bolo potvrdené, že telefón Y. Q. bol nájdený dňa 13.12.2016 v čase medzi 15.15 hod. do 15.45 hod. na poli vedľa ulice Pod Jašterom, k.ú. M., časť Peter, asi 200m po odbočení z hlavnej cesty, vo vzdialenosti 13 m od pravého okraja cesty. Miesto nálezu na poli vedľa ulice Pod Jašterom, je geograficky v blízkosti „bágroviska“ a zároveň v blízkosti sídli i spoločnosť A-Z Veľkoobchod, s.r.o., čo jednoznačne potvrdzuje pravdivosť výpovede E. o mieste, kde bola Y. Q. premiestnená a kde sa následne s vozidlami rozdelili. Posledný prejazd motorového vozidla Škoda Fábja žltej farby je zaznamenaný na kamerovom zázname obce Dolné Trhovište v čase 08.04.02 hod.

Okresný súd tak dospel k záveru, že vykonaným dokazovaním bolo bez pochybností dokázané, že obžalovaný P. Q. požiadal Q. E., aby Y. Q. pozbavil na osobnej slobode, za týmto účelom mu pri plánovaní skutku ukázal miesta a trasy, kde sa mohla Y. Q. pohybovať, na spáchanie skutku poskytol motorové vozidlo Škoda Fábja Combi žltej farby ěC:TS985BD a Q. E. prisľúbil odmenu v doposiaľ presne neustálennej výške, z ktorej mu vopred v prítomnosti D. W. vyplatil finančnú čiastku najmenej vo výške 5000 Eur.

Čo sa týka pomsty ako motívu obžalovaného, tento bol podľa názoru okresného súdu preukázaný výpoveďou svedkov a listinnými dôkazmi. Svedok P. P. bol spolu s obžalovaným Q. na jednej cele počas ich pobytu vo väzbe v ÚVV Nitra. Z výpovede svedka z prípravného konania vyplývalo, že zlom v správaní Y. Q. vo vzťahu k obžalovanému nastal vtedy, keď počas jeho väzobného stíhania zistila, že mal rôzne frajerky a podvádzať ju. Od tohto momentu mu začala robiť naprieky, prestala s ním úplne

komunikovať a ako konateľka začala schválne rozpredávať majetok firmy Q. G. L. s.r.o. za veľmi nízke ceny. Na jej návrh bolo ich manželstvo rozvedené a ona si našla nového chlapa, s ktorým si postavila nový rodinný dom. Obžalovaný sa začal o Y. vulgárne vyjadrovať a stále dookola rozprával, že ju zabije. Chcel urobiť aj niečo také, že na ňu dá nejaké podania, aby voči nej začali trestné stíhanie. Stále na ňu nadával a vykrikoval, že ju zabije a v jednom kuse menil verzie, že akým spôsobom ju zabije. Takto prejavoval svoju zlosť. Svedok dodal, že obžalovaného vôbec netrápilo, že sa s ním rozviedla ale to, že mu predávala za nízke ceny jeho majetok, pretože je typ človeka, ktorý finančné záujmy dáva nad všetko ostatné a peniaze sú jeho životným stimulom. Svedok P. na hlavnom pojednávaní svoju predchádzajúcu výpoveď poprel s tvrdením, že vyšetrovateľ povytŕhal z kontextu jeho vyjadrenia tak, ako mu to vyhovovalo. Tomuto jeho vyjadreniu okresný súd neuveril, keďže jeho výsluchu sa zúčastnil aj obhajca obžalovaného, ktorý zápisnicu o jeho výsluchu na znak súhlasu podpísal rovnako, ako ju podpísal aj sám svedok. Znalec PhDr. Andrej Franek konštatoval, že najpravdepodobnejšia motivácia konania svedka P. je tá, že bol pasívnym poslucháčom zlobných monológov obžalovaného na jednej cele počas niekoľkých mesiacov. S odstupom času to prerozprával ako svedok - poslucháč. Podozrenie na inú a postrannú motiváciu u svedka nezistil a skonštatoval, že svedok P. je schopný správne vnímať, zapamätať si a reprodukovať udalosti a okolnosti vyšetrovaného prípadu. Výpoveď svedka P. je možné považovať za psychologického hľadiska za akceptovateľnú a vierohodnú.

Svedok H. J. potvrdil, že obžalovaný mu po jeho prepustení z väzby zlostne vytkol, že pomáhal Y. Q. prepisovať majetky spoločnosti Q. G. L., s.r.o. s tým, že on je Q. G. a on nadobudol majetky Q. G.. Svedok P. O. uviedol, že s obžalovaným často chodil na kávu. Obžalovaný nosieval ukazovať rôzne papiere (zmluvy a trestné oznámenia na Y.) a sťažoval sa na Y. Q., že mu rozpredala majetok za smiešne ceny, za čo bol na ňu nahneván. Rovnako svedok U. F. potvrdil, že od neho obžalovaný po prepustení z väzby žiadal sprostredkovať stretnutie s novinármi z dôvodu, že chcel zverejniť, že mu žena počas väzby rozpredala pod cenu majetok.

Z výpovede svedka T. D. vyplynulo, že s Y. Q. sa zoznámili počas toho, ako bol P. Q. vo väzbe, pričom Y. už bola v rozvode konaní. Bála sa, že obžalovaný jej bude robiť zle, alebo ju zabije, pretože proti nemu a jeho synovi vypovedala v daňových trestných veciach a obžalovaný je pomstychtivý človek. Y. bola konateľkou spoločnosti Q. G. L., s.r.o. a má vedomosť o tom, že počas toho, ako bol obžalovaný vo väzbe tak jej posielal pokyny. Svedok H. T. bol prítomný počas viacerých stretnutí, keď Y. Q. navštevovala obžalovaného v Nitre vo väzbe pod oknami väznice, kde si navzájom kričali. Potvrdil, že obžalovaný spoločnosť Q. G. L., s.r.o. prostredníctvom nej riadil a dával jej pokyny cez okná väznice ako i na lístočkoch cez obhajcu. Y. sa s obžalovaným rozviedla z dôvodu, že obžalovaný nejavil záujem o deti a zistila, že mal rôzne frajerky. Po prepustení obžalovaného z väzby bola nervózna, pretože sa dopyčuľa reči, že ju zabije, lebo rozpredávala jeho majetok. Svedkyňa T. T. potvrdila, že od novembra 2016 bola Y. Q. celá vynervovaná a veľmi sa bála, lebo sa dopyčuľa, že sa jej obžalovaný vyhrážal, že jej niečo spraví. Svedkyňa U. T. potvrdila, že Y. Q. obžalovaného navštevovala vo väzbe až do rozvodu. Kričali si cez okno väznice. Y. bola konateľkou Q. G. L., s.r.o. a vybavovala firemné veci kam ju obžalovaný poslal. Y. predala nejaké pozemky patriace firme a potom sa dozvedela, že sa jej obžalovaný z väzby vyhrážal, že ju zničí a pôjde do basy. S nervami bola v koncoch, celá sa triasla a psychicky bola hotová. Po tom, čo obžalovaného prepustili z väzby sa veľmi bála, ale nešpecifikovala jej konkrétne, že čoho sa bojí. Z listinných dôkazov (zápisnice č. I. 2805 - 2843) vyplynulo, že Y. Q. dňa 25.11.2015 ako svedok vypovedala v trestnej veci vedenej pod ČVS:PPZ-973/NKA-FP-BA-2013 obvineného P. Q. stíhaného pre pokračovací zločin neodvedenia dane a poistného podľa § 277 ods. 1, ods. 4 Trestného zákona, pričom vo svojej výpovedi v podstate podrobne popísala trestnú činnosť páchanú P. Q. v spoločnosti Q. G. L., s.r.o. Z obsahu jej výpovede tiež vyplýva, že sa vyjadrovala, že z obžalovaného sa cíti veľmi ohrozená, pretože z väzby k nej prenikli informácie, že sa jej vyhráža. Y. Q. bola vo veci vedenej na PPZ NAKA Nitra vypočutá aj vo veci vedenej pod ČVS:PPZ-891/NKA-FP-ZA-2014 pre pokračovací zločin daňového podvodu podľa § 277a ods. 1, ods. 2 písm. c), ods. 3 písm. a) Trestného zákona dňa 25.11.2014, dňa 19.03.2015 a vo svojich výpovediach uvádzala skutočnosti, na základe ktorých bolo neskôr P. Q. vznesené obvinenie. Dňa 08.12.2015 v tejto trestnej veci vypovedala už vo vzťahu k obvinenému P. Q..

Obžalovaný Q. síce na hlavnom pojednávaní využil svoje zákonné právo a odoprel k veci vypovedať, no k výpovedi svedkov T. D., U. T. a H. T. sa v zmysle § 271 ods. 1 Trestného poriadku vyjadril a v podstate uviedol, že rodičia svedka D. mali zo spoločnosti Q. G. L., s.r.o. zisk, keď kúpili motorové vozidlá Porsche za 15.000 Eur a Mercedes za 4800 Eur. Na druhý deň pritom Porsche predali za 55.000 Eur a Mercedes za asi 15.000 Eur. Porsche Cayen, ktoré Y. predala za 15.000 Eur bolo v roku 2012 kúpené za cca 100.000 Eur. Zo spoločnosti Q. G. L., s.r.o. mala Y. Q. mesačný príjem asi 20.000 Eur, pričom spoločnosť mala majetok v hodnote 10 miliónov Eur. Spoločnosť vlastnila 40 bytov, 27 garsónok a výrobnú halu. V

čase, keď išiel do väzby mala Y. Q. na účte v banke v druhom mesiaci v roku 2014 sumu 90 000 Eur. Počas toho, ako bol vo väzbe tak Y. Q. rozpredávala majetok pod cenu. Pod cenu napríklad predala les pri A. P. A. Q., ktorý mal hodnotu 200.000 Eur. Na svojho brata prepísala 28 garsónok za sumu 8.000 Eur, pričom hodnota jednej garsónky bola 20.000 Eur. Za firemné peniaze si Y. postavila rodinný dom hodný 200.000 Eur a napísala ho na svojho brata.

Znalec PhDr. Róbert Mathé, PhD. dospel k záveru, že osobnosť obžalovaného Q. je abnormne štruktúrovaná, egocentrická, emočne nestabilná s prejavmi výbušnosti a zlosti a so zjavnou prevahou stenických prvkov, t.j. aktívnym, razantným vystupovaním a sebakpresadzovaním. Jeho konanie je cieľavedomé so zameraním na realizovanie vlastných záujmov. Prítomné sú disocálne tendencie, ktoré sa prejavujú nižšou mierou adaptability, sklonom k porušovaniu zákona, neprežívaním pocitov viny, útočným nastavením voči okoliu ako aj neschopnosťou vytvárať hlbšie citovo sytené vzťahy. Z psychologického hľadiska je najpravdepodobnejšie, že ak sa preukáže, že skutok, ktorý mu je kladený za vinu skutočne spáchal, toto jeho konanie mohlo byť motivované predovšetkým potrebou zadosťučinenia voči bývalej manželke s presvedčením, že mu spôsobila najmä finančnú ujmu a tiež v súvislosti s faktom, že na neho podala trestné oznámenie.

Súhrn uvedených svedeckých výpovedí, listinných dôkazov a záverov znalcov podľa názoru okresného súdu tvorí dostatočnú reťaz dôkazov, ktoré bez rozumnej pochybností usvedčujú obžalovaného Q., že motívom jeho konania bola pomsta voči Y. Q. za to, že proti nemu ako obvinenému svedčila v trestných veciach vedených na Národnej jednotke finančnej polície Národnej kriminálnej agentúry Prezídia Policajného zboru pod ČVS: PPZ-973/NKA-FP-BA-2013 a pod ČVS:PPZ-891/NKA-FP-ZA-2014 a za to, že počas toho, ako bol vo väzbe v inej trestnej veci, po tom, čo sa s ním rozviedla a za spoločnosť Q. G. L. s.r.o., ktorú dovtedy obžalovaný prostredníctvom nej riadil, začala ako konateľka spravovať majetok spoločnosti a nehnuteľnosti v okrese M. v rozpore s jeho predstavami.

Čo sa týka výpovede svedka E. ako jediného usvedčujúceho priameho dôkazu o účasti obžalovaného na skutku, okresný súd uviedol, že časť jeho výpovede bola bez akýchkoľvek pochybností na strane súdu potvrdená logickou a ničím nerušenou sústavou doplňujúcich dôkazov, ktoré vo svojom celku spoľahlivo preukazujú objektívnu realitu vyjadrenú v skutkovej vete tohto rozsudku. Časť výpovede svedka E. o tom, čo sa s Y. Q. malo stať po tom, čo bola premiestnená do motorového vozidla Škoda Fábria žltej farby (teda, že mala byť odovzdaná v „hangári“ vo Q. H. obžalovanému, ktorý ju mal zbiť, pripútať reťazou o stoličku a prinútiť ju podpísať čisté nevyplnené papiere s úmyslom obžalovaného získať naspäť majetok spoločnosti) nie je okrem výpovede svedka preukázané žiadnym iným dôkazom. Okresný súd konštatoval, že výpoveď svedka E. v tejto časti síce vrhá na obžalovaného silné podozrenie, avšak ani vysoký stupeň podozrenia nevytvára zákonný predpoklad pre odsudzujúci výrok. Zároveň okresný súd uviedol, že v prípade, ak má slúžiť výpoveď svedka ako jediný dôkaz preukazujúci vinu obžalovaného bez iných podporných dôkazov, musí byť takýto dôkaz jasný, logický, zrozumiteľný, presvedčivý, vierohodný a nesmie byť inými dôkazmi spochybniteľný. V danej veci považoval okresný súd vierohodnosť výpovede svedka E. o skutočnostiach, ktoré mali nastať po preložení Y. Q. do druhého motorového vozidla za otázku, keďže v tejto časti výpovede svedka sú podľa názoru súdu zjavné logické trhliny a pri súčasnej výpovedi svedkov S. U. a S. M. vyvstáva dôvodný predpoklad o možnej existencii vlastného záujmu svedka E., pre ktorý v tejto časti nevypovedal pravdu.

Z obdobného dôvodu okresný súd považoval za dokázané iba tie skutočnosti uvádzané svedkom D. W., ktoré boli potvrdené nezávisle od neho svedkom E., keďže z výpovede Q. E. zároveň vyplynulo, že D. W. mal v istom štádiu plánovania skutku zastávať funkciu vodiča, ktorý bol oboznámený so skutkom ako i odmenou zaň. Už len táto výpoveď E., ktorá vyznieva logicky vzhľadom na to, že D. W. sám priznal, že sa s páchatelmi skutku stretával i po skutku a to napriek tomu, že vedel, čoho sa dopustili, nedovoľuje súdu nekriticky prevziať tie časti výpovede W., ktoré neboli inými dôkazmi potvrdené.

Okresný súd podľa § 240 ods. 4 Trestného poriadku odmietol vykonať dôkaz výsluchom svedkov navrhovaných obžalovaným v podaní doručenom súdu dňa 22.11.2017 a doručenom dňa 27.11.2017. Obžalovaný v predmetných podaniach navrhol vypočuť bližšie neurčených svedkov s odkazom, že ich navrhoval vypočuť v prípravnom konaní. S poukazom na zákonné náležitosti návrhu na vykonanie dôkazov výsluchom svedkov bol súdom následne písomne a i ústne viackrát poučený podľa § 240 ods. 3,4 Trestného poriadku, pričom vady návrhu na vykonanie dokazovania neodstránil. Čo sa týka ostatných odmietnutých návrhov na vykonanie dokazovania, ktoré okresný súd odmietol vykonať

postupom podľa § 272 ods. 3 Trestného poriadku na hlavnom pojednávaní dňa 10.08.2018 a dňa 03.11.2018 uviedol, že tieto sa týkali skutočností nepodstatných pre rozhodnutie, a zároveň skutkové okolnosti boli bez rozumných pochybností zistené inými, už skôr vykonanými dôkazmi.

Obžalovaný v priebehu konania (č. I. 3638) namietal kvalifikáciu skutku, že tento by mal byť právne posudzovaný ako obmedzovanie osobnej slobody a nie pozbavenie osobnej slobody. S týmto názorom obžalovaného sa okresný súd nestotožnil a uviedol, že bránenie v užívaní osobnej slobody je zásah do osobnej slobody, ktorým sa znemožňuje alebo obmedzuje voľný pohyb človeka a zároveň sa mu bráni o svojom pohybe slobodne rozhodovať. Zato pozbavenie osobnej slobody predstavuje úplne pozbavenie slobody, ktoré sa svojou intenzitou blíži až k uväzneniu. Pozbavenie osobnej slobody teda predstavuje závažnejšiu a vyššiu formu zásahu do osobnej slobody jednotlivca. Vtiahnutie Y. Q. do motorového vozidla Škoda Superb, kde bola zaistená druhým páchatelom, jej následné premiestnenie do druhého motorového vozidla a ďalšie odvezenie na doposiaľ neustálené miesto predstavuje jednoznačne typické znaky objektívnej stránky skutkovej podstaty zločinu pozbavenia osobnej slobody podľa § 182 ods. 1 Trestného zákona.

Z napadnutého rozsudku vyplýva, že účastníctvo obžalovaného ako objednávateľa zločinu pozbavenia osobnej slobody okresný súd ustálil s poukazom na preukázaný skutkový stav, že obžalovaný požiadal Q. E., aby Y. Q. pozbavil na osobnej slobode, za čo mu preukázateľne obžalovaný poskytol finančnú odmenu vo výške najmenej 5.000 Eur. Vykonaným dokazovaním bolo rovnako preukázané, že obžalovaný E. poskytol aj materiálnu pomoc na spáchanie skutku (Škodu Fábria), avšak účastníctvo vo forme objednávky je závažnejšou formou účasti na trestnom čine a teda v tomto prípade konzumuje menej závažnú formu pomocníka.

Čo sa týka odmeny za skutok považoval okresný súd za vhodné ešte dodať, že svedok E. vypovedal, že od obžalovaného za skutok dostal celkovo 30.000 Eur, ktoré si rovným dielom rozdelil s F. a T., z toho v prítomnosti W. dostal vopred 5000 Eur. W. vypovedal, že bol svedkom, ako E. od obžalovaného dostal 2x 5.000 Eur. Vzhľadom k tomu, že dokazovaním nebolo možné jednoznačne ustáliť pravdivosť ani tvrdenia samotného E. a ani tvrdenia samotného W., považoval okresný súd za dokázané, že E. od obžalovaného dostal za spáchanie skutku sumu najmenej vo výške 5000 Eur, čo nespochybniteľne potvrdzujú obe výpovede.

Okresný súd konštatoval, že vykonaným dokazovaním bolo preukázané, že Y. Q. bola pozbavená na osobnej slobode násilím, čo jednoznačne vyplynulo z výpovede tak E. ako i maloletej E.S. Skutočnosť, že skutok bol spáchaný násilím zakladá páchatelom skutku kvalifikačný znak podľa § 182 ods. 2 písm. c) Trestného zákona s poukazom na § 138 písm. d) Trestného zákona nakoľko základná skutková podstata zločinu pozbavenia osobnej slobody v sebe neobsahuje ako obligatórny znak konania násilie. Doplnil, že samotný zločin pozbavenia osobnej slobody je možné spáchať rôznymi spôsobmi konania ako ľstou, uvedením do omylu a i inými, ktoré by kvalifikačný znak podľa § 138 Trestného zákona nenaplnili.

Vykonaným dokazovaním bolo tiež podľa názoru okresného súdu bezpečne preukázané, že zločin pozbavenia osobnej slobody bol spáchaný najmenej tromi osobami, ktoré sa za účelom jeho spáchania spojili. Uvedený záver vyplýva z výpovede E. a maloletej E.S. v spojení s kamerovými záznamami. Vykonaným dokazovaním, na základe ktorého bol skutok ustálený, bolo tiež preukázané, že Q. E. spolu s dvomi ďalšími páchatelmi mali jasne vopred rozdelené jednotlivé úlohy, ich činnosť pri páchaní skutku sa vyznačovala plánovitosťou a koordinovanosťou konania za účelom úspešného dosiahnutia cieľa a zároveň i následného sťaženia jeho objasnenia. Výsledky procesu dokazovania preto bez pochybností svedčia podľa názoru okresného súdu záveru, že skutok bol spáchaný závažnejším spôsobom konania - organizovanou skupinou podľa § 138 písm. i) Trestného zákona.

Okresný súd uviedol, že z vykonaného dokazovania vyplynulo, že obžalovaný, ktorý si skutok „objednal“ a páchatelom poskytol materiálnu pomoc na jeho spáchanie, sledoval cieľ a nie spôsob, ktorým bude cieľ dosiahnutý. V danej veci teda nie je pri vyvodzovaní trestnej zodpovednosti podstatné, či obžalovaný vedel, že skutok bude spáchaný násilím a organizovanou skupinou, pretože postačuje, že vzhľadom na všetky okolnosti a svoje pomery to vedieť mal a mohol. Vykonaným dokazovaním bolo taktiež podľa názoru okresného súdu preukázané, že obžalovaný si spáchanie zločinu „objednal“ z osobitného motívu - z pomsty podľa § 140 písm. b) Trestného zákona. S poukazom na právny názor vyjadrený v rozhodnutí Najvyššieho súdu ČR zo dňa 20.01.1959, sp. zn. 1Tz/281/1958 (R 22/1959), z ktorého v podstate

vyplýva, že pre právne posúdenie povahy účasti z hľadiska okolnosti, ktorá podmieňuje použitie vyššej trestnej sadzby sú rozhodujúce nie len znaky zakladajúce takúto okolnosť u priameho páchatela, ale i u účastníka a to bez ohľadu na to, či sú dané i u priameho páchatela, dospel okresný súd k záveru, že obžalovanému ako účastníkovi možno pričítať i túto okolnosť podmieňujúcu použitie vyššej trestnej sadzby.

K uloženému trestu okresný súd uviedol, že prihliadol na spôsob spáchania činu úmyselným, zjavne dlhodobo plánovaným a v skutku zavrhnutiahodným konaním obžalovaného, ktorý kvôli svojmu materiálnemu vnímaniu sveta neváhal iného za finančnú odmenu požiadať, aby skutok spáchal na matke jeho vlastných detí, pričom sa tohto konania dopustil s maximálnym úsilím dosiahnuť znemožnenie jeho objasnenia, čo úplne zjavne vyplýva zo spôsobu, akým zabezpečil jednak materiálnu pomoc na spáchanie skutku, akú osobu a prostriedky zvolil na dosiahnutie ním sledovaného cieľa a akým spôsobom si vopred uvážene a chladnokrvne zabezpečil alibi na čas spáchania skutku. Za nie bezvýznamný považoval okresný súd aj jeho celkový postoj k prejednávanej veci, z ktorého nebadáť ani štipku ľútosti nad svojim konaním, ktorého následkom bola významná porucha na objekte chráneného Trestným zákonom. V otázke zavinenia obžalovaný ako účastník konal jednoznačne v priamom úmysle s pohnútkou pomstiť sa Y. Q.. U obžalovaného ako účastníka okresný súd neopomenul prihliadnúť aj na význam a povahu jeho účasti na spáchanom zločine, pričom v tomto smere je nutné skonštatovať, že svojou účasťou ako objednávateľ, ktorý zároveň poskytol páchatelom aj materiálnu pomoc na spáchanie skutku jednoznačne nesie najvyššiu zodpovednosť, pretože nebyť jeho konania spočívajúceho v „objednávkach“, ku skutku by zjavne nebolo došlo, keďže medzi jeho konaním a následkom je nespochybniteľný vzťah príčinnej súvislosti. Čo sa týka pomeru a miery závažnosti poľahčujúcich okolností a priťažujúcich okolností, okresný súd u obžalovaného nezistil žiadnu poľahčujúcu okolnosť a ani priťažujúcu okolnosť. Pokiaľ ide o posúdenie osoby obžalovaného, jeho pomerov a možnosti jeho nápravy, nepochybný význam popri údajoch vyplývajúcich z odpisu jeho registra trestov majú podľa názoru okresného súdu údaje o jeho správaní sa vo väzbe a hlavne údaje vyplývajúce zo znaleckého posudku znalca z odboru psychológia, odvetvie klinická psychológia dospelých, psychológia sexuality, dopravná psychológia PhDr. Róberta Mathého, PhD. č. 16/2017, ktorý osobnosť obžalovaného charakterizoval ako abnormne štruktúrovaná, egocentrická, emočne nestabilná s prejavmi výbušnosti a zlosti, so zjavnou prevahou stenických prvkov, konaním zameraným na realizáciu vlastných záujmov, nižšou mierou adaptability, sklonom k porušovaniu zákona, neprežívaním pocitov viny, útočným nastavením voči okoliu a neschopnosťou vytvárať hlbšie citovo sýtené vzťahy.

Posudzujúc v tejto konkrétnej veci spôsob spáchania činu a jeho následok, mieru zavinenia obžalovaného a jeho individuálne pohnútky, priťažujúce a poľahčujúce okolnosti, osobu obžalovaného, jeho osobnostný profil vrátane charakterových a psychických vlastností a veku, vnímajúc pritom poslanie trestu, ktorým je ochrana spoločnosti pred kriminalitou, ktorá je dosahovaná viacerými funkciami trestu a majú pritom na pamäti, že cieľom trestného konania je dosiahnutie kajúcneho a sebakritického postoja páchatela, ktorý jediný sľubuje možnosť jeho nápravy, dospel okresný súd k záveru, že obžalovanému je nutné uložiť nepodmienečný trest odňatia slobody vo výmere 12 rokov. Podľa názoru okresného súdu trest uložený v takejto výmere je nevyhnutný na dosiahnutie nápravy samotného obžalovaného, pričom 12 ročný trest odňatia slobody, ktorý je zákonným trestom, podľa presvedčenia senátu okresného súdu nepresahuje mieru nevyhnutnú pre splnenie účelu trestu. Okresný súd obžalovaného na výkon uloženého nepodmienečného trestu odňatia slobody zaradil do ústavu s minimálnym stupňom stráženia tak, ako si to vyžaduje ustanovenie § 48 ods. 2 písm. a) Trestného zákona.

Proti tomuto rozsudku podal v zákonnej lehote odvolanie prokurátor i obžalovaný.

Obžalovaný vo svojom písomne zdôvodnenom odvolaní prostredníctvom obhajcu uviedol, že svedok Q. E. je recidivista, viackrát súdne trestaný za závažné trestné činy. Ďalej namietal, že v prípravnom konaní nebola NAKA vecne príslušná na vyšetrovanie skutku a vo vyšetrovacom spise absentuje opatrenie z PZ SR v zmysle nariadenia MV SR z roku 2013. Namietal tiež, že mu boli návrhy na doplnenie dokazovania odmietnuté. Má za to, že výpoveď svedka E. nie je dostatočne potvrdená reťazou ostatných vykonaných dôkazov. Výpoveď tohto svedka by mala byť podľa neho logická, presvedčivá a hlavne vierohodná. Vyslovil názor, že je tu silná pochybnosť, či svedecká výpoveď svedka E. je dostatočne vierohodná. Žiadal odvolací súd, aby zrušil napadnutý rozsudok a vrátil vec prokurátorovi, resp. aby zrušil prvostupňový rozsudok a vrátil vec na prejednanie súdu I. stupňa.

V odvolaní, ktoré odôvodnil sám obžalovaný, uviedol, že prípravné konanie je nezákonné, nakoľko národná kriminálna agentúra nebola oprávnená vyšetrovať udalosti zo dňa 13.12.2016. Nie je podľa neho pravdou, žeby NAKA začala trestné stíhanie na základe vlastnej operatívno - pátracej činnosti. Zastával názor, že mu v prípravnom konaní boli hrubo porušené jeho práva a to právo na obhajobu, nakoľko žiadal, aby pri preštudovaní spisu bol prítomný jeho obhajca a tejto žiadosti vyhovené nebolo. Podľa obžalovaného sa okresný súd v odôvodnení rozsudku nevyjadril prečo mu poľahčujúcu okolnosť, že viedol pred vzatím do väzby riadny život nepriznal, pretože nikdy nebol právoplatne odsúdený za žiadnu násilnú a ani inú trestnú činnosť.

Obžalovaný ďalej uviedol, že jeho vinu okresný súd vyvodil len na základe „všeobecne známych skutočností“, že on mal byť osobou ovládajúcou spoločnosť Q. G.. Namietal, že v skutku nie je vyjadrené, že si objednal u E. pozbavenie Y. Q. na osobnej slobode násilnou formou. Podľa jeho názoru tiež z vykonaného dokazovania nie je zrejmá objednávka na vykonávateľa skutku, aby sa násilím zmocnil Y. Q.. Ona mohla do auta nastúpiť dobrovoľne. Zdôraznil, že je neprípustné, aby bol uznaný vinným len na základe domnelých a vyvodzovaných myšlienok súdu bez toho, aby takéto domnienky boli podložené objektívnymi dôkazmi.

K svedkovi E. obžalovaný uviedol, že tento mal súd vyhodnotiť buď ako svedka dôveryhodného alebo nedôveryhodného, avšak v súvislosti s odôvodnením rozsudku možno svedeckú výpoveď podľa neho vyhodnotiť ako tendenčnú, účelovú a nedôveryhodnú. Namietal, že súd v odôvodnení rozhodnutia reaguje iba na dôkazy usvedčujúce, ale nie aj na vyvíňujúce a preto takýto proces nespĺňa náležitosti spravodlivého súdneho konania.

Obžalovaný ďalej namietal, že sa súdu nepodarilo preukázať ani znak účastníctva, nakoľko podľa jeho názoru vykonané dokazovanie iba naznačuje, že jeho prípadná snaha a motivácia mohla smerovať maximálne k získaniu nejakých zmlúv. Tiež namietal, že z doposiaľ vykonaných dôkazov nie je možné vyvodiť spoľahlivý záver o tom, že požiadal E. za finančnú odmenu vo výške najmenej 5.000 eur, aby Y. Q. neoprávnene pozbavil osobnej slobody násilím a organizovane.

Z odôvodnenia odvolania obžalovaného vyplýva, že zastáva názor o nesprávnosti konania okresného súdu, keď tento na začiatku výsluchu sa svedka E. neopýtal na pomer k veci a nezisťoval jeho pomer k prokurátorovi a teda rozhodnutie je založené na dôkazoch, ktoré neboli súdom vykonané zákonným spôsobom. Uvedené sa týka aj výpovede W.. Zároveň poukázal na výpoveď E. S., ktorá sa vyjadrila iba k pomeru veci, ale nie k pomeru k stranám. Má tiež za to, že výpoveď menovanej svedkyne pred vznesením obvinenia je nepoužiteľná na hlavnom pojednávaní.

Obžalovaný ďalej namietal, že súd sa v odôvodnení rozsudku ani so zápisnicou o vyšetrovacom pokuse nevysporiadal. Upozornil, že z výpovede E. a aj z výpovede X. nie je podľa neho zrejmé, či v aute už niekto sedel alebo či si páchatelia do auta sadli až spolu s poškodenou, pričom svedkyňa tvrdí, že na mieste spolujazdca už niekto sedel, čo je v rozpore s výpoveďou E. ako aj s vykonaným pokusom.

Rovnako tak namietal, že súd neodstránil rozpory vo výpovediach svedka T. a svedka D., ako i rozpory vo výpovediach svedka E. a W..

Zastáva názor, že súd mal vypočuť H. S., pretože svedok E. tvrdil, že tento ich spolu zoznámil, avšak on žiadneho S. nepozná. Zároveň namietal, že súd nevypočul svedkov, resp. nečítal ich výpovede, a to menovite: U. V., F. P., S. I., T. W., U. Q., U. Q., U. C., U. U. a W. a že nevykonal ani konfrontáciu medzi svedkom O. a svedkyňou I.. Je podľa neho nepochopiteľné prečo súd nevypočul vlastníka auta Škody superb striebornej metalízy, či a komu požičal auto, či mal od auta aj niekto iný kľúče. Ďalej namietal, že súd nevykonal navrhované dôkazy, keď neoboznámil listinné dôkazy predložené ním na hlavnom pojednávaní dňa 04.01.2018, opätovne nevypočul svedka M. so žiadosťou o jeho zbavenie mlčanlivosti, nevykonal rekogníciu v zmysle jeho návrhu z hlavného pojednávania zo dňa 22.01.2018, nezabezpečil a neoboznámil listinný dôkaz vo vzťahu k času, ktorý strávil obžalovaný spolu so znalcom, nepredložil znalcovi C. výpoveď svedka P. v zmysle jeho návrhov z hlavného pojednávania zo dňa 23.01.2018, nezabezpečil a neoboznámil listinný dôkaz spočívajúci v stanovisku dotknutých spoločností k zaisteniu kamerových záznamov, neoboznámil listiny založené na č. I. 3522-3598, 3591, 3594, 3597, 3627-3628, 3638 a nevypočul policajtov, ktorí sa nachádzali vo Q. H. pri hale (kladie si otázku, že keď o 9.59 hod sa

mal nachádzať pri tomto sklade, o tej istej hodine sa nachádzali aj T. a D. na danom mieste, ako mohla byť v danom čase poškodená dovezená na dané miesto, keď už tam bola polícia a okrem polície aj T. s D..

V odvolaní obžalovaný tiež uviedol, že sa v konaní nepotvrdilo ani tvrdenie polície, že on mal vymeniť pôvodné tabuľky na žltej fábií za odcudzené tabuľky (TT052DC), pričom bolo preukázané, že on s odcudzením ani výmenou tabuliek nemal nič spoločné.

Namietal zákonnosť kamerových záznamov s poukazom na skutočnosť, že záznamy neboli od začiatku získané postupom podľa § 89 ods. 1 Trestného poriadku a teda neboli získané zákonným spôsobom.

Ku kvalifikačnému znaku - osobitný motív uviedol, že z výpovede svedka Q. vyplýva, že aj po prepustení z väzby sa nevyjadroval voči poškodenej pomstychtivo a agresívne. Podľa neho je úplný nezmysel, keď súd uvádza, že „po tom čo sa s ním poškodená rozviedla a za spoločnosť začala ako konateľka spravovať majetok v rozpore s jeho predstavami“, nakoľko dokazovanie v tomto smere ani neprebehlo. Preto navrhol, aby súd zabezpečil rozhodnutia z katastrálnych úradov o prevode nehnuteľností.

K odôvodneniu rozsudku obžalovaný uviedol, že ústava zaručuje aj právo na dostatočné odôvodnenie súdneho rozhodnutia, ktoré zakladá povinnosť súdov, ako aj iných orgánov jasným, právne korektným a zrozumiteľným spôsobom vyrovnáť sa so všetkými skutočnosťami a právnymi skutočnosťami, ktoré sú pre dané rozhodnutie vo veci podstatné a právne významné.

Na záver rozsiahleho odvolania obžalovaný zdôraznil, že uložený trest možno objektívne vyhodnotiť ako neprímerane prísny a tvrdý. A navrhol, aby odvolací súd v dôsledku vážnych procesných pochybení v prípravnom konaní ako i v konaní pred súdom ho spod obžaloby oslobodil.

Prokurátor v dovolaní argumentoval nasledovne:

„S predmetným rozsudkom prvostupňového súdu vo vzťahu k výroku o treste a vo vzťahu k výroku o vine sa nestotožňujem a to z nasledovných dôvodov.

Predovšetkým poukazujem na tú skutočnosť, že z vykonaného dokazovania na hlavnom pojednávaní vyplynulo, že motívom spáchania daného skutku zo strany obžalovaného P. Q. bola jednak snaha pomstiť sa svojej bývalej manželke Mgr. Y. Q. za to, akým spôsobom ako štatutárny orgán v spoločnosti Q. G. L. s.r.o. nakladala s majetkom v tejto spoločnosti a jednak za to, že voči nemu v procesnom postavení svedka vypovedala vo viacerých trestných konaniach. Z vykonaného dokazovania nepochybne vyplynulo, že obžalovaný P. Q. mal eminentný záujem na tom, aby sa dostal ku kontrole k majetku spoločnosti Q. G. L. s.r.o., resp. ku kontrole nakladania s týmto majetkom a že účelom únosu poškodenej Mgr. Y. Q. bolo prinútiť ju urobiť úkony smerujúce k tomu, aby sa majetok spoločnosti Q. G. L. s.r.o. mohol dostať do sféry jeho vplyvu, resp. do sféry vplyvu osôb, ktoré on môže ovplyvňovať (napr. jeho syn E. Q.). Poukazujem na súdne konanie vedené Okresným súde Trnava pod sp. zn. 19C/475/2015, kde syn obžalovaného P. Q. (ako navrhovateľ) požaduje žalobou voči spoločnosti Q. G. L. s.r.o. vyplatenie finančných prostriedkov vo výške cca. 10.000.000, - slovenských korún, ktoré mali vzniknúť titulom pôžičky a ktorého právny základ a dôvod vzniku poškodenej Mgr. Y. Q. ako štatutárny orgán spoločnosti Q. G. L. s.r.o. do dňa jej zmiznutia (13.12.2016) popierala. V predmetnom súdnom konaní navrhovateľ E. Q. predložil overenú kópiu listiny (teda nie originál) s názvom „Uznanie dlhu“, kde je vlastnoručný podpis Mgr. Y. Q. na predmetnej tejto listine (avšak úradne neoverený), dátum vyhotovenia podpisu je 12.02.2014, avšak celá predmetná listina bola úradne overená na Mestskom úrade v Trnave až dňa 29.12.2017 a následne bola predložená na Okresný súd Trnava k sp. zn. 19C/475/2015 (teda k súdному konaniu, ktoré prebieha od roku 2015), pričom súdne konanie prebieha z toho titulu, že Mgr. Y. Q. neuznala dlh spoločnosti Q. G. L. s.r.o. voči E. Q. a to čo do jeho právneho základu, ani výšky, dňa 13.12.2016 bola aj obžalovaným P. Q. násilne pozbavená osobnej slobody, podľa výpovede svedka Q. E. ju obžalovaný P. Q. nútil podpísať prázdne listiny. Listinu „Uznanie dlhu“ navrhovateľ E. Q. predložil na predmetnom súdnom konaní až dňa 29.12.2017. Z týchto skutočností je možné vyvodiť záver, že listina „Uznanie dlhu“, ktorú dňa 29.12.2017 predložil E. Q. na Okresný súd Trnava k sp. zn. 19C/475/2015, je jednou z listín, ktorú dňa 13.12.2016 pod nátlakom podpísala Mgr. Y. Q. (ako tzv. biano listinu), pričom následne listina bola odovzdaná E. Q. a následne až dňa 29.12.2017 predložená na Okresný súd Trnava (aj keď žalobu E. Q. podal už v roku 2015). Kópiu predmetnej listiny v prílohe predkladám.

Z vylúchu svedka Q. E. na hlavnom pojednávaní dňa 10.08.2018 vyplynulo, že obžalovaný P. Q. ho oslovil pod zámienkou, že si chce objednať únos svojej bývalej manželky Mgr. Y. Q. a taktiež, že potom,

ako Q. E. dňa 13.12.2016 v obci Q. H. poškodenú Mgr. Y. Q. odovzdal obžalovanému P. Q., tento jej dal popísať vlastným podpisom nejaké viaceré listiny (papiere) - so slovami „teraz to všetko podpíšeš ty policajná kurva, ty budeš policajtom bonzovať?“, ktoré vystrašená a v reťazi spútaná Mgr. Y. Q. z obavy pred ďalším správaním sa obžalovaného pod nátlakom aj vlastnoručne podpísala. Svedok Q. E. na hlavnom pojednávaní taktiež uviedol, že obžalovaný P. Q. mu ako účel únosu uviedol, že „potrebuje ženu dovieť na isté miesto na istý čas, a to preto, aby mu podpísala nejaké nevyplnené papiere, jednalo sa tu o nejaké pozemky, byty a nehnuteľnosti. On sa Q. pýtal, aké sú jeho zámery, pričom Q. mu povedal, že jej dá 2-3 facky, nech to podpíše tie papiere a nech si ide kam chce, a že sa ešte musia dohodnúť na tom, aby ona (Mgr. Y. Q.) zmenila svoje výpovede.

Je dôvodný predpoklad, že Mgr. Y. Q. podpísané (pravdepodobne tzv. bianko) písomnosti, budú, resp. už boli (po doplnení vhodného textu do nich), predložené príslušným štátnym orgánom (napr. Okresný súd Trnava k sp. zn. 19C/475/2015) na účelom dosiahnutia cieľa obžalovaného P. Q., t.j. získať majetok spoločnosti Q. G. L. s.r.o., resp. získať kontrolu nad hospodárením s ním.

Mám za to, že vykonaným dokazovaním bolo preukázané, že úmyslom obžalovaného P. Q. bolo fyzicky sa zmocniť poškodenej Mgr. Y. Q. proti jej vôli a tým jej zabrániť užívať osobnú slobodu, za týmto účelom obžalovaný P. Q. urobil opatrenia na úspešné spáchanie skutku (zabezpečenie ďalších páchatel'ov, zabezpečenie osobného motorového vozidla zn. Škoda Fabia kombi, žltej farby, EČ: TS98580, zabezpečenie areálu v obci Q. H.) a jeho neodhalenie, pričom následne potom, ako mu poškodená Mgr. Y. Q. bola dňa 13.12.2016 odovzdaná do jeho dispozície. hrozbou jej usmrtenia, resp. inej ujmy si od nej vynucoval plnenie majetkovej alebo nemajetkovej povahy, čím naplnil všetky obligatórne znaky skutkovej podstaty ním dokonaného trestného činu a to - obzvlášť závažného zločinu vydieračského únosu podľa § 189 ods. 1, ods. 2 písm. b) a písm. d) Trestného zákona s poukazom na § 138 písm. i) Trestného zákona a na § 140 písm. b) Trestného zákona. Taktiež mám za to, že v prípade uloženia trestu odňatia slobody s poukazom na charakter spáchania daného trestného činu, motív jeho spáchania zo strany obžalovaného P. Q. a ďalších páchatel'ov, postoj obžalovaného P. Q. k tomu, aby uviedol, čo s poškodenou Mgr. Y. Q. urobil a kde sa nachádza, skutočnosť, že obžalovaný sa skutku dopustil voči svojej bývalej manželke a osobe, ktorá sa každodenne starala o dve maloleté deti, ako aj s poukazom na následky, ktorý predmetný trestný čin mal (nezvestnosť poškodenej Mgr. Y. Q. od 13.12.2016 doposiaľ, dve maloleté deti zostali bez matky) by aj s poukazom na zásady ukladania trestu podľa § 34 ods. 1, ods. 4 a ods. 5 Trestného zákona bolo potrebné uložiť trest odňatia slobody na úplnej hornej hranici trestnej sadzby zodpovedajúcej ustálenej právnej kvalifikácii. Pre výkon uloženého trestu odňatia slobody by v zmysle § 48 ods. 3 písm. b) Trestného zákona bolo potrebné obžalovaného P. Q. zaradiť do ústavu na výkon trestu odňatia slobody s maximálnym stupňom stráženia. Zároveň by v takomto prípade obžalovanému P. Q. bolo potrebné uložiť v súlade s § 76 ods. 1 Trestného zákona ochranný dohľad a to na hornej hranici zákonnej sadzby podľa § 78 ods. 1 Trestného zákona.

Podotýkam, že v predmetnej veci je podstatné aj to, že plány obžalovaného P. Q. sa rapídne zmenili tým, že skutok bol bezprostredne po jeho spáchaní odhalený políciou a to ešte dňa 13.12.2016 (najmä vďaka tomu, že poškodenej Mgr. Y. Q. sa podarilo počas jej únosu zatelefonovať jej priateľovi T. D., ktorý následne kontaktoval políciu) a tým, že obžalovaný P. Q. bol následne dňa 17.12.2016 zadržaný políciou v obci Vitanová a následne vzatý do väzby. Keby sa Mgr. Y. Q. nepodarilo zatelefonovať jej priateľovi T. D., pravdepodobne do dnešného dňa by nebolo vedené ani len trestné stíhanie „vo veci“ podľa § 199 ods. 1 Trestného poriadku, keďže by orgánom činným v trestnom konaní neboli žiadne relevantné skutočnosti nasvedčujúce tomu, že došlo ku spáchaniu konkrétneho trestného činu. Mgr. Y. Q. by pravdepodobne bola evidovaná iba ako nezvestná osoba, ktorá dňa 13.12.2016 bez stopy zmizla .....

Vzhľadom na všetky vyššie uvedené skutočnosti žiadam, aby odvolací súd napadnutý rozsudok zrušil a vec vrátil Okresnému súdu Trnava na nové rozhodnutie."

K odvolaniu prokurátor pripojil ako prílohu kópiu uznania dlhu zo dňa 12.02.2014.

Obžalovaný sa k odvolaniu prokurátora písomne vyjadril a uviedol, že je klamstvom že by vystupoval E. Q. na okresnom súde ako navrhovateľ. Ďalším klamstvom je, že do 13.12.2016 Y. Q. popierala právny základ a dôvod vzniku pôžičky. Je podľa neho bez právneho významu, kedy bola listina „uznanie dlhu“ úradne overená. Ide len podľa neho o dohady, domnienky a účelové klamstvá prokurátora. Žiadal vypočuť U. a Q., ktorí majú vedomosť o existencii dokumentov k pôžičke medzi E. Q. a Q. G. z obdobia pred 13.12.2016. K vyjadreniu pripojil žalobu o určenie, že nehnuteľnosti nie sú zaťažené záložným právom zo dňa 20.10.2015.

Odvolačný súd vo veci vykonal verejné zasadnutie, na ktoré sa dostavil prokurátor krajskej prokuratúry a náhradný obhajca. Obžalovaný Q. žiadal konať v jeho neprítomnosti a poškodená so splnomocneným zástupcom sa verejného zasadnutia nezúčastnili. Prokurátor krajskej prokuratúry na verejnom zasadnutí navrhol odvolaciemu súdu odvolanie obžalovaného ako nedôvodné zamietnuť. Zároveň zotrval na písomne zdôvodnenom odvolaní zo dňa 18.01.2019. Obhajca obžalovaného sa pridrižoval písomne zdôvodneného odvolania, ktoré podal obžalovaný ako i obhajca. Navrhol odvolaciemu súdu napadnutý rozsudok zrušiť a vec vrátiť okresnému súdu na nové konanie a rozhodnutie. Zároveň zotrval na doplnení dokazovania v zmysle návrhov obžalovaného, ktoré napokon odvolací súd uznesením odmietol z dôvodu, že ide o dôkazy nadbytočné (dôkazy, ktoré chcel obžalovaný vykonať z dôvodu zmeny právnej kvalifikácie navrhnuť prokurátorom a zároveň dôkazy - rozhodnutia o prevode nehnuteľností).

Krajský súd v Trnave, ako súd odvolací, postupom uvedeným v citovanom ustanovení § 317 ods. 1 Trestného poriadku zistil, že odvolanie proti rozsudku okresného súdu podali procesné strany na to oprávnené, a to proti výroku, proti ktorému odvolanie podať mohli, pričom tak urobili v lehote ustanovenej v zákone a dospel k zisteniu, že odvolanie obžalovaného ako i odvolanie prokurátora nie je dôvodné.

Zo spisového materiálu odvolací súd zistil, že okresný súd na hlavnom pojednávaní po tom, čo obžalovaný urobil vyhlásenie podľa § 257 ods. 1 písm. a) Trestného poriadku, že je nevinný zo skutku, ktorý mu je kladený za vinu, vykonal dokazovanie výsluchom obžalovaného P. Q., svedkov U. T., X. V., T. D., H. L., T. T., H. T., F. Q., P. P., P. C., G. W., T. L., H. J., U. C., E. Q., M. I., N. O., U. Q., U. F., P. O., U. M., Q. Q., C. D., F. Q., pričom postupom podľa § 135 ods. 2 Trestného poriadku bola prečítaná aj zápisnica o výpovedi maloletej svedkyňa E. S. z prípravného konania za súčasného vypočutia znalkyne PhDr. Zuzany Bielikovej. Na návrh prokurátora prednesený v priebehu hlavného pojednávania podľa § 240 ods. 5 Trestného poriadku okresný súd vypočul aj svedkov Q. E., U. F., P. T., D. W., H. X., S. U., S. M., D. X. a P. Q. a so svedkom D. W. súd podľa § 158 Trestného poriadku v priebehu hlavného pojednávania na návrh prokurátora vykonal aj previerku jeho svedeckej výpovede na mieste. Ďalej okresný súd v priebehu hlavného pojednávania k podaným znaleckým posudkom vykonal výsluch znalcov PhDr. Roberta Mathého, Ph.D., PhDr. Andreja Franeka, Ing. Bc. Jána Vargu, Ing. Jozefa Veverku, JUDr. Daniela Krivosudského, Ing. Patrika Matejova, Mgr. Oľgy Petrusovej, Ing. Oľgy Šmidovej, JUDr. Miloša Belana, Ing. Jána Kujlovského a Ing. Vladimíra Adámika. Postupom podľa § 269 Trestného poriadku sa okresný súd oboznámil aj s relevantnými listinnými dôkazmi a to so správou o výsledku porovnávania pachových stôp, zápisnicou z vyšetrovacieho pokusu, vyjadrením spoločností Bayern Center, s.r.o., IT NETS, s.r.o., A-Z Veľkoobchod, s.r.o., Element bezpečnostné kamerový systémy, s.r.o., Obecného úradu Dolné Trhovište, prečítaním telefónny reportov poškodenej, oznámením telefónnych operátorov k uskutočnenej telekomunikačnej prevádzke, listinami o vyhlásení pátrania po nezvestnej Y. Q. a osobnom motorovom vozidle Škoda Superb, listinami o vyhlásení pátrania po obžalovanom, správami Skytoll a NDS, analýzou pohybu záujmových osôb, zápisnicou o vykonaní domovej prehliadky u X. V., zápisnicami o prehliadkach iných priestorov a pozemkov u X. V., zápisnicami o vykonaní domových prehliadok vo Q. H. a nevykonaných prehliadok v M., zápisnicami o vstupoch do obydlií, zápisnicami o vydaní a odňatí vecí, žiadosťami o poskytnutie kamerových záznamov, zápisnicami o vydaní kamerových záznamov, zápisnicami o prehliadke tela, zápisnicou o obhliadke miesta nálezu a miesta činu, o obhliadke zaisteného vozidla, zápisnicami o výpovedi Mgr. Y. Q. vykonaných na NAKA, daňovými priznaniami, súvahou, listami z katastra nehnuteľností, darovacími zmluvami, rozhodnutím o začatí výkonu záložného práva a zmluvou o zriadení záložného práva, listami vlastníctva, výpismi z ORSR, evidenčnými kartami vodiča a vozidiel, priestupkovým spisom OO PZ Zavar, listín ohľadom trestných stíhaní obžalovaného, jeho odpisom registra trestov, výpisom priestupkov, správami na obžalovaného a postupom podľa § 270 ods. 1, ods. 2 Trestného poriadku okresný súd na hlavnom pojednávaní oboznámil aj prílohy k znaleckému posudku č. 26/2016 (uložené na elektronických nosičoch), 1ks DVD s kamerovým záznamom z čerpacej stanice Slovnaft Zamarovce, 1ks CD s fotografiou vydanou svedkyňou T. T..

Na základe uvedeného krajský súd v prvom rade konštatuje, že okresný súd po doručení obžaloby vykonal všetky dôkazy potrebné pre objektívne a zákonné rozhodnutie, tieto dôkazy vyhodnotil individuálne i v ich súhrne podľa pravidiel uvedených v § 2 ods. 12 Trestného poriadku a dospel k správne rozhodnutiu. Následne v odôvodnení napadnutého rozsudku, okresný súd v súlade s ustanovením § 168 ods. 1 Trestného poriadku uviedol, ktoré skutočnosti vzal za dokázané, a o ktoré dôkazy svoje skutkové zistenia oprel, rovnako tak rozviedol akými právnymi úvahami sa spravoval pri hodnotení vykonaných dôkazov, najmä ak si navzájom odporujú. Z odôvodnenia rozsudku je zrejmé, ako

sa okresný súd vyrovnal s obhajobou obžalovaného, s jeho návrhmi na doplnenie dokazovania a akými právnymi úvahami sa spravoval, keď posudzoval dokázané skutočnosti podľa príslušných ustanovení zákona.

Krajský súd je toho názoru, že odôvodnenie napadnutého rozsudku je presvedčivé, toto vychádza zo skutkového stavu, ako bol tento zistený na hlavnom pojednávaní, krajský súd proti nemu nemá žiadne výhrady, a preto si odôvodnenie napadnutého rozsudku v plnej miere osvojuje a v podrobnostiach na neho poukazuje.

Proces dokazovania (a to nie len z hľadiska hodnotenia obsahu jednotlivých dôkazov, ale aj z hľadiska rozsahu dokazovania) je ovládaný zásadou voľného hodnotenia, kedy po vykonaní logických úsudkov v kontexte všetkých vo veci vykonaných dôkazov dochádza k vydaniu meritórneho rozhodnutia. Zákon pritom neurčuje a ani nemôže určiť konkrétne pravidlá, podľa ktorých by sa malo vychádzať v konkrétnom prípade pri určení rozsahu dokazovania alebo pri hodnotení obsahu dôkazov, prípadne ich vzájomnej súvislosti. Jediným všeobecným pravidlom určujúcim rozsah dokazovania je zásada vyjadrená v ustanovení § 2 ods. 10 Trestného poriadku, podľa ktorej orgány postupujú tak, aby bol zistený skutkový stav veci, o ktorom nie sú dôvodné pochybnosti, a to v rozsahu nevyhnutnom na rozhodnutie (porovnaj uznesenie Najvyššieho súdu Slovenskej republiky zo dňa 25.08.2015, sp. zn. 4 Tdo/36/2015).

Odvolačný súd v súlade s právnym názorom okresného súdu ustálil, že vykonané dokazovanie vytvára ucelenú logickú štruktúru o tom, že skutok uvedený v napadnutom rozsudku sa stal a tento spáchal obžalovaný P. Q..

Pri posudzovaní hodnovernosti korunného svedka obžaloby E., odvolací súd zdôrazňuje, že podľa už judikovanej súdnej praxi sú ustálené platné kritériá posudzovania hodnovernosti a pravdivosti daného druhu svedka. Na základe daných hodnotení výpovede rozhodujúceho svedka obžaloby sa vyžaduje, aby súd prihliadol na jeho výpoveď komplexne, teda, či si vo vnútornej štruktúre jeho výpovede svedok neodporuje v podstatných okolnostiach, o ktorých vypovedal, či jeho výpoveď má logické súvislosti, či jeho výpoveď je aj v súlade s inými dôkazmi, pričom nemenej podstatnou okolnosťou bude aj vzťah svedka k obžalovanému. Taktiež je potrebné prihliadnuť aj na prípadnú existenciu vlastného záujmu svedka na výsledku trestného konania. Okrem toho platí, že ak má byť výpoveď svedka jediným usvedčujúcim dôkazom, musí byť tento dôkazný prostriedok jasný, vo všetkých ním podávaných súvislostiach logicky zrozumiteľný, presvedčivý a zároveň nesmie byť inými dôkaznými prostriedkami spochybnený, či dokonca vyvrátený.

Podľa názoru odvolacieho súdu je treba svedka E. považovať za dôveryhodného korunného svedka v predmetnom konaní. Jeho výpoveď je vo vnútornej štruktúre konzistentná a doplnená radom ďalších dôkazov, ktoré boli zákonným spôsobom vykonané na hlavnom pojednávaní. Túto výpoveď treba vyhodnotiť ako dôkaz, ktorý bezpečne a bez akýchkoľvek pochybností preukazuje zavinenie obžalovaného na skutku uvedenom vo výrokovej časti rozsudku. Svedeckú výpoveď tohto svedka potvrdzuje rad ďalších dôkazov, pre ktoré ani odvolací súd nemá rozumné pochybnosti o tom, že k spáchaniu trestného činu mohlo dôjsť inak resp. inou osobou než obžalovaným. Vo výpovediach tohto svedka ani odvolací súd nezistil logické nezrovnalosti, ktoré by mali jeho výpoveď spochybniť, ako sa túto výpoveď snaží spochybniť obžalovaný.

Výpoveď korunného svedka je potvrdená i výpoveďou maloletej E.S. Je pravdou, že menovaná vypovedala pred vznesením obvinenia, avšak po začatí trestného stíhania. Pred svojou výpoveďou sa vyjadrila, že pomer k veci nemá a vypovedala za účasti sociálnej kurátorky, znalca a zákonného zástupcu. K námietkam obžalovaného treba uviesť, že obžaloba v tejto trestnej veci môže byť opretá o výpovede svedkyne maloletej, ktorá bola vykonaná pred vydaním uznesenia o vznesení obvinenia, pretože k vykonaniu tohto dôkazu došlo po začatí trestného stíhania „vo veci“, nakoľko výpoveď maloletej nie je jediným usvedčujúcim dôkazom. Jej výpoveď bola na hlavnom pojednávaní prečítaná v súlade s § 135 ods. 2 Trestného poriadku. Túto výpoveď žiadal prokurátor prečítať a obžalovaný po doručení obžaloby bez meškania nemal žiadne námietky. Poučenie bolo obžalovanému doručené dňa 23.10.2017 a až po mesiaci obžalovaný v stručnosti uviedol, že žiada vypočuť všetkých svedkov, ktorí boli vypočutí v prípravnom konaní (č. I. 3708). Na hlavnom pojednávaní konanom dňa 05.12.2017 však obžalovaný nemal žiadne výhrady k čítaniu tejto výpovede. Dokonca sa vyjadril, že tejto svedkyňi verí a nepotrebuje, aby bola pred súdom vypočutá. K prečítanej výpovede sa vyjadrila znalkyňa PhDr.

Zuzana Bieliková, ktorá uviedla, že menovaná svedkyňa vypovedala k veci spontánne a jej výsluch bol vykonaný ohľaduplne a štandardným postupom. Odvolací súd tak o zákonnosti tejto výpovede nemá žiadne pochybnosti.

Obžalovaný na hlavnom pojednávaní predložil kópiu trestného oznámenia a faktúry, ktoré predložil k nahliadnutiu svedkovi O. (č. I. 3706), ktoré však nechcel oboznámiť ako listinné dôkazy a zároveň ide o dôkazy, ktoré sa netýkajú predmetnej trestnej veci.

Pokiaľ obžalovaný tvrdí, že súd neodstránil rozpory vo výpovediach svedkov, ide o zavádzajúce tvrdenie. Okresný súd zákonným postupom čítal výpovede z prípravného konania, keď títo vypovedali inak ako v prípravnom konaní.

Nie je možné sa stotožniť ani s názorom obžalovaného, že predmetná vec trpí dôkaznou núdzou. Ako už bolo vyššie konštatované boli vykonané všetky dôkazy potrebné pre objektívne a zákonné rozhodnutie.

Odvolací súd k námietkam obžalovaného ohľadom rozsahu vykonaného dokazovania uvádza, že súd vykonávajúci dokazovanie vo veci, čo do rozsahu dokazovania nie je viazaný návrhmi strán ani ich názormi. Je výlučne na jeho zvážení, vykonanie ktorého z dôkazov má pre rozhodnutie veci podstatný význam a vykonanie ktorého naopak nie je právne významné, keďže pre vydanie rozhodnutia nie je podstatné, koľko dôkazov je vykonaných, ale aká je ich dôkazná sila (argumenta ponderantur, non numerantur). Rovnako, v zmysle uvedeného súd nie je povinný vyhovieť každému návrhu strany na doplnenie dokazovania. Vykonanie a hodnotenie dôkazov odlišne od predstáv a želaní obžalovaného tak neznamená dôkaznú núdzu, prípadne porušenie jeho práva na obhajobu.

Treba uviesť, že pred vyhlásením uznesenia o skončení dokazovania návrhy na doplnenie dokazovania neboli a okresný súd na hlavnom pojednávaní dňa 10.08.2018 návrhy na doplnenie dokazovania podľa § 272 ods. 3 Trestného poriadku odmietol (č. I. 4221, 4328) a v odôvodnení napadnutého rozsudku vysvetlil prečo tak učinil (išlo o dôkazy, ktoré sa týkali skutočností nepodstatných pre rozhodnutie a zároveň skutkové okolnosti boli bez rozumných pochybností zistené inými, už skôr vykonanými dôkazmi). Odvolací súd dodáva, že je absolútne irelevantné, kto obžalovaného so svedkom E. zoznámil, pričom výpoveď tohto svedka bola preverená ďalšími vykonanými dôkazmi a preto jeho výpoveď preveriť na mieste nie je dôvodné.

K listinám založeným na č. I. 3522 - 3587 (PLUS 7 dní), č. I. 3588 - 3589 (upovedomenie o vybavení podania krajskou prokuratúrou), č. I. 3590, 3593 (žiadosť o preskúmania postupu policajta), č. I. 3591, 3594, 3597, 3627, 3628, 3638 (polepená strana výstrižkami z časopisu) treba dodať, že nejde o listinné dôkazy, ktoré žiadal prečítať obžalovaný na hlavnom pojednávaní a navyše tieto listiny nemajú s predmetnej trestnou vecou nič spoločné (nie je možné ich vyhodnotiť inak ako „vysmešné“ podania zo strany obžalovaného), pričom žiadosti o preskúmania postupu policajta nemožno v konaní označiť ani ako listinné dôkazy, ktoré by mali ozrejmiť žalovaný skutok.

Pokiaľ obžalovaný žiadal doplniť dokazovania ako na č. I. 3596, tak ide o doplnenie dokazovania, ktoré neadresoval okresnému súdu a nežiadal doplniť pred súdom dokazovanie v smere uvedenom v tejto žiadosti po tom ako bol súdom poučený v zmysle § 240 ods. 3, ods. 4 a ods. 5 Trestného poriadku. Je pravdou, že na č. I. 3707 sa nachádza žiadosť o doplnenie dokazovania v ktorej sa však neuvádzajú konkrétne mená svedkov a najmä skutočnosti, na ktoré majú byť svedkovia vypočutí. Okresný súd potom správne odmietol vykonať dôkazy (č. I. 3707 - 3708) v zmysle § 240 ods. 4 Trestného poriadku.

Obžalovaný chcel oboznámiť listinný dôkaz o čase strávenom so znalcom PhDr. Róbertom Mathé, PhD. Tieto skutočnosti vyplývajú zo znaleckého posudku, z výpovede znalca, ktorému kládol otázky i sám obžalovaný na hlavnom pojednávaní a preto jeho návrh je irelevantný. Znalec je osoba erudovaná, ktorá disponuje s odbornými znalosťami a vie, aký čas je potrebný na to, aby vedel podať znalecký posudok, na ktorého vypracovanie bol do konania pribratý. Okrem tohto žiadal, aby bola znalcovi PhDr. Andrejovi Franekovi predložená výpoveď svedka P., pričom takáto požiadavka nemá žiadnu oporu v predmetnej trestnej veci. Znalec bol na hlavnom pojednávaní riadne vypočutý a obžalovanému bola daná možnosť tohto znalca vypočuť a klásť mu otázky.

Pokiaľ ďalej žiadal, aby sa dotknuté spoločnosti vyjadrili k zaisteniu kamerových záznamov treba uviesť, že nie spoločnosti, ktoré vydali záznamy, ale súd vyhodnocuje, či tieto boli vydané v súlade so zákonom a sú použiteľné v trestnom konaní. Okresný súd správne na hlavnom pojednávaní dňa 25.05.2018 oboznámil listinné dôkazy - žiadosť o poskytnutie kamerových záznamov a zápisnicu o vydaní kamerových záznamov (č. I. 4100). Okresný súd sa s námietkami obžalovaného správne vysporiadal keď uviedol, že kamerové záznamy boli napokon získané zákonným procesným postupom podľa § 89 ods. 1 Trestného poriadku a tak sú plne použiteľné ako dôkazný prostriedok.

K ustanoveniu § 132 ods. 1 Trestného poriadku treba uviesť, že jednotliví svedkovia sa vyjadrovali k pomeru k obžalovanému a k pomeru k veci po tom čo boli riadne poučení. Správne konal predseda senátu okresného súdu, keď osobitne skúmal pomer k obžalovanému a osobitne pomer k prejednávanej veci. To, že sa nikto zo svedkov nevyjadril či má pomer k prokurátorovi, treba uviesť, že pomer k prokuratúre sa osobitne neskúma, nakoľko prokuratúra je zastúpená viacerými prokurátormi a ich nezaujatosť k prejednávanej veci sa predpokladá (ako u sudcov) pokiaľ sa nepreukáže opak. Obžalovaný bol prítomný na hlavnom pojednávaní, kde boli vypočutí svedkovia a ich pomer k prokuratúre, resp. prokurátorovi, ktorý bol prítomný na hlavnom pojednávaní nenamietal. Obžalovaný len selektoval svedeckú výpoveď svedka E., W., pretože je zrejme, že ide o dôležitých svedkov obžaloby. Aj pre týchto svedkov však platí vyššie uvedené.

K ďalším námietkam obžalovaného treba uviesť, že okresný súd sa s nimi už vysporiadal. K absencii osobitného opatrenia určenia tzv. výberovej príslušnosti odvolací súd upriamuje pozornosť na odôvodnenie uznesenia sudcu pre prípravné konanie Okresného súdu Trnava zo dňa 08.02.2017, sp. zn. OTp/13/2017, s ktorým odôvodnením sa odvolací súd stotožňuje. Vo vyšetrovacom spise sa nachádza realizačný návrh na postup orgánu činného v trestnom konaní v zmysle § 199 ods. 1, ods. 2 Trestného poriadku (skutočnosť, že svedok D. zavolať na políciu neznamená, že podal trestné oznámenie).

Čo sa týka námietok obžalovaného o porušení jeho práva na spravodlivý proces tým, že pri preštudovaní vyšetrovacieho spisu nebol prítomný jeho obhajca a on žiadal určiť nový termín záverečného preštudovania spisu, čomu vyšetrovateľ nevyhovel, odvolací súd uvádza, že obhajca obžalovaného bol o termíne preštudovania vyšetrovacieho spisu riadne a včas upovedomený, pričom tohto termínu sa nezúčastnil a nežiadal o zmenu termínu nariadeného úkonu.

K ostatným námietkam odvolací súd dodáva:

- Obžalovaný P. Q. bol osobou ovládajúcou spoločnosť Q. G. L., s.r.o. Súd I. stupňa toto tvrdenie rozhodne nezaložil na všeobecne známych skutočnostiach tak ako to tvrdí obžalovaný. Odvolací súd dospel k záveru, že táto skutočnosť je zrejme z výpovede svedka P. P., ktorý bol s obžalovaným na cele vo väzbe v Nitre. Svedok P. P. vypovedal, že obžalovaný P. Q. usmerňoval cez okno Y. Q. (keď boli vo väzbe v Nitre) v záležitostiach týkajúcich sa podnikania, teda spoločnosti Q. G. L., s.r.o., kde bola Y. Q. konateľkou. Zhodne vypovedal i svedok T. D., ktorý uviedol, že Y. Q. bola konateľkou vo firme, ale firmu riadila podľa pokynov obžalovaného.
- Obžalovaný vzhľadom na všetky okolnosti a svoje pomery vedieť mal a mohol, že skutok bude spáchaný násilím a organizovanou skupinou. Skutková veta napadnutého rozsudku zodpovedá vykonanému dokazovaniu, pretože pokiaľ je v nej uvedené, že požiadal E., aby pozbavil Q. osobnej slobody je zrejme, že mohlo ísť aj o násilnú formu, ktorá je neskôr vyjadrená tak, že k jej pozbaveniu došlo pri odchode zo škôlky za použitia násilia.
- Účastníctvo vo forme požiadania, aby bol spáchaný trestný čin a aj vyplatenie finančnej odmeny za jeho vykonanie bolo spoľahlivo bez pochybností preukázané a okresný súd sa s týmito skutočnosťami riadne vysporiadal.
- Okresný súd sa nemusel osobitne vysporiadať so zápisnicou o vyšetrovacom pokuse, pretože táto bola podkladom pre vypracovanie znaleckého posudku č. 68/2017 vo veci pohybu osobného motorového vozidla zn. Škoda Fabia combi z Hlohovca do obce Dolné Trhovište dňa 13.12.2016 znalca Ing. Josefa Veverku.
- Skutočnosť, že bola na spáchanie skutku použitá žltá Fábria, ktorú obžalovaný zabezpečil, je preukázaná zhodne výpoveďou svedka Q. E., svedka X. V., potvrdila to pachová stopa Y. Q., ktorá bola zaistená na zadnom sedadle motorového vozidla Škoda Fábria EČ: TS 985BD a kamerové záznamy (odcudzenie a výmena tabuliek obžalovanému nie je kladená za vinu a tak jeho odvolacie námietky sú v tomto smere irelevantné).

K výroku o treste:

Po preskúmaní spisového materiálu odvolací súd dospel k záveru, že okresný súd vykonal na hlavnom pojednávaní dostatočné dokazovanie aj ohľadom výroku o treste, správne vyhodnotil osobu obžalovaného a ďalšie skutočnosti potrebné pre uloženie spravodlivého trestu. Rovnako okresný súd správne nezistil žiadnu priťažujúcu ani poľahčujúcu okolnosť a preto k úprave trestnej sadzby trestu odňatia slobody v rozpätí 7 až 12 rokov nedochádzalo. Okresný súd tiež správne skonštatoval, že v prípade obžalovaného Q. je výkon trestu odňatia slobody v trvaní 12 rokov (teda na samej hornej hranici trestnej sadzby) nevyhnutný vzhľadom na zabezpečenie ochrany spoločnosti a nápravu obžalovaného. Správne okresný súd prihliadol na spôsob spáchania činu a závery znaleckého posudku č. 16/2017. Nepochybil ani tým postupom, ktorým obžalovaného na výkon trestu odňatia slobody zaradil do ústavu s minimálnym stupňom stráženia.

Pokiaľ obžalovaný namietal nepriznanie poľahčujúcej okolnosti v zmysle § 36 písm. j) Trestného zákona (viedol pred spáchaním trestného činu riadny život) odvolací súd upriamuje pozornosť na jeho odpis registra trestov, z ktorého vyplýva, že už bol 2 krát súdne trestaný. Aj keď je pravdou, že pri oboch odsúdeniach sa na obžalovaného hľadí akoby nebol odsúdený, to neznamená, že obžalovaný viedol riadny život. Zahľadenie odsúdenia má vplyv iba na nepriznanie priťažujúcej okolnosti v zmysle § 37 písm. m) Trestného zákona. Teda s prihliadnutím na odpis registra trestov možno skonštatovať, že odsúdený sa počas svojho života už dvakrát dostal do rozporu so zákonom, preto rozhodne nemožno aplikovať poľahčujúcu okolnosť v zmysle § 36 písm. j) Trestného zákona, nakoľko nevedol pred spáchaním trestného činu riadny život tak ako to tvrdí.

Záver o dostatočnosti odôvodnenia napadnutého rozsudku okresného súdu sa vzťahuje na námietku odvolateľa spočívajúcu v tom, že súd sa nevysporiadal s ním uvádzanou argumentáciou. K tomu odvolací súd poznamenáva, že všeobecný súd nemusí dať odpoveď na všetky otázky nastolené sťažovateľom, ale len na tie, ktoré majú pre vec podstatný význam, prípadne dostatočne objasňujú skutkový a právny základ rozhodnutia. Odôvodnenie rozhodnutia prvostupňového súdu, ktoré stručne a jasne objasní skutkový a právny základ rozhodnutia, postačuje na záver o tom, že z tohto aspektu je plne realizované základné právo účastníka na spravodlivý proces. (III. ÚS 209/04).

K odvolaniu prokurátora:

Odvolací súd k odvolaniu tejto procesnej strany uvádza, že jeho odvolanie nemá oporu vo vykonanom dokazovaní. Ani predložená príloha prokurátorom nemôže zvrátiť rozhodnutie odvolacieho súdu o vine obžalovaného z trestného činu obmedzenia osobnej slobody, tak ako to správne tvrdí obžalovaný vo svojom vyjadrení. Prokurátor, ktorý nesie dôkazné bremeno, nepreukázal skutočnosti, ktoré vo svojom písomne odôvodnenom odvolaní tvrdí. Len tá skutočnosť, že uznanie dlhu bolo overené po tom ako Q. zmizla nezakladá vinu obžalovaného z obzvlášť závažného zločinu vydieračského únosu, aj keď vzhľadom na výpoveď svedka E. existuje tu silné podozrenie o pravdivosti skutočností tvrdených prokurátorom, ktoré však nevytvára zákonný podklad pre odsudzujúci výrok o vine podľa predstáv prokurátora. Samotná výpoveď svedka E. (vzhľadom na jeho postavenie) je v tomto smere nepostačujúca. Existujú tu tak len dohady a silné podozrenie, t. j. pochybnosť o ďalšom konaní obžalovaného po tom ako bola Y. Q. prevezená na presne nezistené miesto.

S poukazom na vyššie uvedené skutočnosti krajský súd odvolanie obžalovaného P. Q. a prokurátora Krajskej prokuratúry Trnava podľa § 319 Trestného poriadku zamietol ako nedôvodné.

Poučenie:

Proti tomuto uzneseniu nie je prípustný riadny opravný prostriedok.